

## ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ Σχολιασμός Δημοσιεύματος

Η ΕΛΛΑΚΤΩΡ, σε συνέχεια εκτενούς και πρωτοσέλιδου δημοσιεύματος που εμφανίστηκε χθες, Κυριακή 6 Σεπτεμβρίου 2020, σε εβδομαδιαία πολιτική εφημερίδα και έφερε τον τίτλο «*Quo vadis ΕΛΛΑΚΤΩΡ;*», κρίνει αναγκαία την ενημέρωση του επενδυτικού κοινού για τα όσα παραπλανητικά αναφέρονταν στο εν λόγω δημοσίευμα.

Τα τελευταία δύο χρόνια οι εργαζόμενοι του Ομίλου ΕΛΛΑΚΤΩΡ, έχουν εργαστεί με αποφασιστικότητα κι αφοσίωση και έχουν ξεπεράσει εαυτούς, υλοποιώντας βαθιές τομές και μεταρρυθμίσεις στη λειτουργία και την απόδοση του Ομίλου, επιτυγχάνοντας πολλές και απαιτητικές επιχειρηματικές νίκες σε όλους τους κλάδους δραστηριοποίησης και κάνοντας προσωπικές και επαγγελματικές θυσίες για το καλό του Ομίλου. Η στρέβλωση της πραγματικότητας μέσω μερίδας του Τύπου, δεν μπορεί να παραμένει αναπάντητη.

Συγκεκριμένα, το εν λόγω δημοσίευμα συνδυάζει μία αποσπασματική και διάσπαρτη παράθεση οικονομικών στοιχείων, με πλήθος ανακρίβειών, με φήμες που έχουν από καιρό και επίσημα διαψευστεί, καθώς και με «*ανώνυμες πηγές*», συνδέοντας άσχετα μεταξύ τους θέματα και συνθέτοντας κατά συνέπεια μία παντελώς στρεβλή αποτύπωση της πραγματικότητας. Επιπλέον, το γεγονός ότι η εφημερίδα επιμένει να αναπαράγει θέματα που έχουν διαψευστεί και από τη διοίκηση της ΕΛΛΑΚΤΩΡ αλλά και από τα ίδια τα γεγονότα που ακολούθησαν, καθώς και ότι ουδέποτε επικοινωνήσε με την ΕΛΛΑΚΤΩΡ για να διασταυρώσει τις όποιες «*πληροφορίες*» είχαν, οδηγούν μοιραία και τον πιο καλοπροαίρετο αναγνώστη να συμπεράνει πως στόχος του δημοσιεύματος δεν ήταν η αντικειμενική πληροφόρηση του κοινού, ούτε η ειδησεογραφική ανάδειξη επιχειρηματικών θεμάτων.

Επειδή στις 3.500 λέξεις που αφιέρωσε η εφημερίδα, οι ανακρίβειες και οι μισές αλήθειες είναι πολυάριθμες, η ΕΛΛΑΚΤΩΡ παραθέτει παρακάτω μόνο μερικές παρατηρήσεις και απορίες επ' αυτών, κρίνοντας πως επαρκούν για να καταδείξουν τη σκοπιμότητα του συνολικού δημοσιεύματος.

Αντίστοιχα, η Διοίκηση της ΕΛΛΑΚΤΩΡ κρίνεται από τους μετόχους της και σε αυτούς λογοδοτεί και θα λογοδοτήσει και την προσεχή Πέμπτη 10 Σεπτεμβρίου 2020, απαντώντας στα ερωτήματά τους. Άλλωστε, η παρούσα Διοίκηση της ΕΛΛΑΚΤΩΡ εξελέγη από τους μετόχους της εταιρείας και στους μετόχους της ΕΛΛΑΚΤΩΡ επαφίεται η επιλογή να τη διατηρήσει ή να την αλλάξει οποιαδήποτε στιγμή το κρίνει απαραίτητο.

### Επιμέρους απαντήσεις στους ισχυρισμούς του δημοσιεύματος:

1. «*Η άλλοτε πανίσχυρη κατασκευαστική εταιρεία της χώρας βρίσκεται σε εξαιρετικά δυσχερή κατάσταση, με ζημιές, δεσμεύσεις καταθέσεων και αιτήσεις πτωχεύσεων από πιστωτές σε θυγατρικές της στο εξωτερικό, εκατοντάδες απολύσεις και δραματικές περικοπές μισθών*».

Η Διοίκηση της ΑΚΤΩΡ προχώρησε σε ένα πρόγραμμα εξορθολογισμού του λειτουργικού κόστους που προβλέπει συνολικό όφελος για την εταιρεία της τάξης των 100 εκατ. ευρώ και περιλαμβάνει σημαντική εξοικονόμηση από τη δημιουργία κεντρικού τμήματος προμηθειών,

αξιοποίηση μη λειτουργικών περιουσιακών στοιχείων και συμμετοχών και μείωση του μισθολογικού κόστους. Ως προς τη μείωση των μισθολογικών αμοιβών, οι «δραματικές περικοπές» που αναφέρει το δημοσίευμα ήταν 0% για ετήσιες μεικτές αποδοχές ως 12.000 ευρώ, 4% για 12.000-20.000 ευρώ, 8% για 20.000-50.000 ευρώ και 15% για ποσό άνω των 50.000 ευρώ, ενώ αυτό που παρέλειψε να αναφέρει το δημοσίευμα ήταν πως οι παραπάνω μειώσεις θα αποκατασταθούν σταδιακά κατά 50% μέχρι την 31/12/2022. Επιπλέον, η Διοίκηση πρότεινε ένα πρόγραμμα εθελουσίας, αντί απολύσεων. Σημειώνεται ότι η συντριπτική πλειονότητα των εργαζομένων της ΑΚΤΩΡ έχει ήδη αποδεχθεί το σύνολο των προτάσεων της Διοίκησης.

Όσο για τις «εκατοντάδες απολύσεις», το δημοσίευμα ατυχώς αγνοεί πως η μείωση του συνολικού αριθμού του προσωπικού αφορά εργαζομένους που απασχολούνταν σε έργα που ολοκληρώθηκαν και άρα φυσιολογικά θα έπρεπε να αποχωρήσουν από το μισθολόγιο της εταιρείας, όπως ισχύει σε όλες τις εργοληπτικές επιχειρήσεις. Οι περιορισμένες κι όχι εκατοντάδες απολύσεις που έχουν γίνει αφορούσαν σε προσωπικό που κρίθηκε ανεπαρκές στα καθήκοντά του ή που επιβεβαιωμένα επέφερε ζημία στην εταιρεία. Σε ορισμένες περιπτώσεις μάλιστα οι απολύσεις αφορούν σε πρόσωπα που το δημοσίευμα περιέργως αναφέρει ως «αποχώρηση μιας ικανής ομάδας στελεχών που ακολούθησε στα νέα επιχειρηματικά μονοπάτια του τον κ. Κούτρα αλλά και η αδρανοποίηση κάποιων άλλων».

2. *«Την ίδια στιγμή, ισχυρό σοκ προκαλούν το ύψος των οφειλών σε προμηθευτές και οι λοιπές υποχρεώσεις, το οποίο αν και θαίνει μειούμενο σε σχέση με πέρυσι υπερβαίνει το μισό δις (για την ακρίβεια 550,9 εκατ. ευρώ) και αντικατοπτρίζει τα προβλήματα ρευστότητας της επιχείρησης. Αποτελεί κοινό μυστικό ότι στα εργοτάξια συνεργαζόμενες επιχειρήσεις και υπερβολάβοι στενάζουν για να εισπράξουν τις οφειλές, ενώ με επεισοδιακό τρόπο εξελίσσονται οι προμήθειες και στα έργα του εξωτερικού. Στη Σερβία, σύμφωνα με τα στοιχεία της Κεντρικής Τράπεζας που έχει στη διάθεσή του το ΘΕΜΑ, μέχρι και τον περασμένο μήνα στο υποκατάστημα του Ακτωρα οι δεσμεύσεις λογαριασμών από αναγκαστικές εισπράξεις αποτελούσαν συνήθη πρακτική άμυνας των προμηθευτών. Μόνο τον περασμένο Ιούλιο υπήρξε δέσμευση λογαριασμών για συνολικά 16 ημέρες. Αντίστοιχα στην Τσεχία την άνοιξη πιστωτές της εταιρείας κατέθεσαν αίτηση πτώχευσης κατά του υποκαταστήματος του ομίλου για ανείσπρακτες οφειλές».*

Είναι απορίας άξιον πως τη στιγμή που η ίδια η εφημερίδα σημειώνει πως οι υποχρεώσεις της εταιρείας βαίνουν μειούμενες σε σχέση με πέρυσι, προκαλεί ισχυρό σοκ το ύψος τους. Πολύ περισσότερο όταν αναφέρει μεν το σύνολο των υποχρεώσεων στις 30.06.2020 (550,9 εκατ. ευρώ) αλλά παραλείπει να αναφέρει πως αυτές έχουν μειωθεί από 734,8 εκατ. ευρώ που ήταν στις 31.12.2018, ήτοι κατά 183,9 εκατ. ευρώ σε 18 μήνες. Πώς είναι δυνατόν το γεγονός ότι η εταιρεία δείχνει να ανταποκρίνεται στις υποχρεώσεις της και να μειώνει τις οφειλές της με την πάροδο του χρόνου, να αποτελεί παράγοντα σοκ; Επιπλέον, από την πλευρά της η ΑΚΤΩΡ έχει σημαντικά μεγαλύτερες απαιτήσεις από πελάτες και από κατασκευαστικά συμβόλαια που προσεγγίζουν τα 500 εκατ. ευρώ και μάλιστα αυτές είναι μέρος μόνο των απαιτήσεων που ο Όμιλος λογιστικοποιεί, κρίνοντάς τις ως τις πλέον πιθανές να εισπραχθούν.

Όσο για τις αγορές των Βαλκανίων - πεδίο άμεσης επίβλεψης της προηγούμενης διοίκησης της ΑΚΤΩΡ - όπως έχουν δείξει και τα οικονομικά αποτελέσματα της εταιρείας πριν την αλλαγή της διοίκησης αλλά και μετά, έχουν αναγνωριστεί ζημιές που ξεπερνούν τα 230 εκατ. ευρώ, ενώ όταν ανέλαβε η νέα διοίκηση, 9 κατασκευαστικά έργα στη Ρουμανία, τη Σερβία και την Αλβανία, συνολικού προϋπολογισμού που υπερβαίνει τα 600 εκατομμύρια ευρώ ήταν σε κατάσταση σχεδόν παντελούς εγκατάλειψης, ενώ οι αναθέτουσες αρχές απειλούσαν να ρευστοποιήσουν τις σχετικές εγγυητικές επιστολές. Η διοίκηση της ΑΚΤΩΡ στα Βαλκάνια είχε απωλέσει συνολικά την αξιοπιστία της και η επικοινωνία με τους πελάτες και τις αναθέτουσες αρχές ήταν σχεδόν ανύπαρκτη. Επιπλέον, η ΑΚΤΩΡ ήταν δεσμευμένη από μια σειρά συμβάσεων

για φωτοβολταϊκά στο εξωτερικό, οι οποίες δεν είχαν οικονομικό και επιχειρηματικό νόημα και ήταν εξαιρετικά επικίνδυνες, όπως αποδείχθηκε από τις σημαντικότερες ζημιές που έφεραν τα σχετικά έργα στην Αυστραλία και τη Λατινική Αμερική.

Σε αυτό το περιβάλλον, η νέα διοίκηση απομάκρυνε - όχι μόνο από τις αντίστοιχες χώρες αλλά από την ΑΚΤΩΡ γενικά - τα στελέχη που συνέβαλαν σε αυτήν την απαράδεκτη κατάσταση για τη φήμη της ΑΚΤΩΡ. Η εταιρεία δήλωσε τη δέσμευσή της στην ολοκλήρωση των έργων - ανεξάρτητα από το πόσο πίσω μπορεί να βρίσκονταν- και ολοκλήρωσε 2 έργα στην Αλβανία, 4 στη Σερβία και 3 στη Ρουμανία.

Ως προς τα περί παγωμένων λογαριασμών στη Σερβία και φερόμενων ως αιτήσεων πτώχευσης εναντίον εταιρείας του Ομίλου στη Τσεχία, οι απαιτήσεις που έχει η ΑΚΤΩΡ στις συγκεκριμένες χώρες είναι πολλαπλάσιες αυτών που διεκδικούν διάφοροι προμηθευτές της, καταφεύγοντας κατά καιρούς σε ακραίες ή ακόμα και καταχρηστικές μεθόδους πίεσης, οι οποίες μετέπειτα καταπίπτουν. Η εταιρεία έχει υποχρέωση να διασφαλίζει με κάθε τρόπο τα συμφέροντά της και για αυτό έχει κινήσει και σχετικές νομικές διαδικασίες στην Τσεχία, όπου όμως τυχαίως οι δήθεν οφειλές – που η εταιρεία στην Τσεχία ουδόλως αναγνωρίζει - σχετίζονται με προμηθευτή που συνδέεται στενά με πρόσωπο που η προηγούμενη διοίκηση της ΑΚΤΩΡ είχε επιλέξει ως διαμεσολαβητή και αναπληρωτή εκπρόσωπό της.

3. *«Απόδειξη ότι μετά τις διοικητικές αλλαγές η Ελλάκτωρ πέτυχε μεν σημαντικές παρεμβάσεις στην οργανωτική δομή και έφερε βόλτα τα μεγάλα ανοίγματα στα έργα της Μέσης Ανατολής, των Βαλκανίων και της Αυστραλίας, αυτό όμως γέννησε πρόσθετες ζημιές συνολικού ύψους 500 εκατ. ευρώ την προηγούμενη δεκαετία.»*

Οι ζημιές ύψους 511 εκατ. ευρώ αφορούν σε χρήσεις μέχρι και το 2018, δηλαδή πριν την αλλαγή διοίκησης και δεν εμπίπτουν στις παρεμβάσεις που έχει κάνει η νέα διοίκηση.

4. *«Ακόμη και η ρητορική για επιλεκτική συμμετοχή στα δημόσια έργα κόντρα στη στρεβλή στρατηγική ανάπτυξης μέσω μεγάλων εκπτώσεων χάθηκε μπροστά στην ανάγκη να εμφανιστούν νέα συμβόλαια με κάθε κόστος. Η εταιρεία δεν δίστασε να χτυπήσει ουκ ολίγους διαγωνισμούς τον τελευταίο χρόνο παίρνοντας έργα με εκπτώσεις άνω του 50%. Χαρακτηριστικό παράδειγμα ο διαγωνισμός για τη σύνδεση της Εγνατίας με τον Οργανισμό Λιμένος Θεσσαλονίκης όπου η έκπτωση ήταν 56,51%, αλλά και τα έργα λειτουργίας και συντήρησης του δυτικού και του ανατολικού τομέα της Εγνατίας με έκπτωση 65,67%! (...) Ο Ακτωρ εν αντιθέσει με τους ανταγωνιστές του (ΓΕΚ ΤΕΡΝΑ, ΑΒΑΞ, Μυτιληναίος και ΙΝΤΡΑΚΑΤ) δεν ανταποκρίθηκε στο κυβερνητικό κάλεσμα των πέντε μεγάλων τεχνικών εταιρειών για την κατασκευή του έργου συνολικού ύψους 63 εκατ. Ευρώ, το οποίο θα ανατεθεί σε τιμές κόστους λόγω της εθνικής του σημασίας στον τομέα της άμυνας και της προστασίας των συνόρων».*

Στο σημείο αυτό διαπιστώνεται το εξής παράδοξο: την ώρα που σύμφωνα με την εφημερίδα η ΑΚΤΩΡ είναι τόσο απελπισμένη για να κερδίσει έργα ώστε δίνει παράλογες εκπτώσεις, την ίδια στιγμή η ΑΚΤΩΡ αποφασίζει να μην κατέβει σε διαγωνισμό που σύμφωνα πάντα με την εφημερίδα δεν υπήρχε περιθώριο κέρδους. Ως γενική τοποθέτηση η αξιολόγηση της συμμετοχής σε ένα διαγωνισμό και η προσφορά που δίνεται από την οποιαδήποτε υπεύθυνη εταιρεία, αποτελεί μία εξαιρετικά πολυπαραμετρική εξίσωση και άρα λαμβάνονται υπόψη μία σειρά από παράγοντες που δεν μπορεί να γνωρίζει ο καθένας. Για παράδειγμα, στο διαγωνισμό της Εγνατίας που αναφέρεται, η εφημερίδα δεν λαμβάνει υπόψη της πως η ΑΚΤΩΡ λειτουργεί τα συγκεκριμένα έργα από το 2005 κι έχει αποσβέσει την αγορά εξοπλισμού άνω των 20 εκατ. ευρώ, άρα έχει ένα σημαντικό περιθώριο προσφοράς υψηλότερης έκπτωσης, αφού δεν έχει να προϋπολογίσει στην προσφορά της το κόστος αγοράς αυτού του εξοπλισμού που έχουν οι υπόλοιπες εταιρείες. Γενικά ως προς την ΑΚΤΩΡ των τελευταίων δυο ετών, η νέα διοίκηση έχει αναπροσαρμόσει ολοσχερώς τόσο το Τμήμα Προσφορών όσο και τη διαδικασία αξιολόγησης

των διαγωνισμών και υποβολής προσφορών, συνεπής με τη στρατηγική της να δίνει προτεραιότητα στην κερδοφορία έναντι του ανεκτέλεστου. Για την ιστορία, τα τελευταία δυο χρόνια – ακόμα και σε αυτό το άνυδρο περιβάλλον έργων – η ΑΚΤΩΡ έχει επιλέξει να συμμετάσχει σε 42 διαγωνισμούς. Από αυτούς έχουν ήδη ολοκληρωθεί 10, συνολικής αξίας 224 εκατ. ευρώ, με την ΑΚΤΩΡ να έχει υπογράψει σύμβαση στα 6 από αυτά, συνολικής αξίας δημοπράτησης 150 εκατ. ευρώ, έχει δηλαδή ένα ποσοστό επιτυχίας στους διαγωνισμούς που επιλέγει να διαγωνιστεί της τάξεως του 60%.

5. *«Το ανεκτέλεστο υπόλοιπο συμβάσεων στα τέλη Ιουνίου ανήλθε μόλις σε 1,3 δισ. ευρώ (εκκρεμεί η υπογραφή επιπλέον συμβάσεων ύψους 587 εκατ ευρώ). (...) Πληροφορίες αναφέρουν ότι η τεχνική εταιρεία δέχεται εδώ και καιρό ισχυρές πιέσεις από τις τράπεζες και στην αγορά είναι κοινό μυστικό ότι συναντά δυσκολίες ακόμη και στην έκδοση εγγυητικών επιστολών, με σαφείς επιπτώσεις στη συμμετοχή της στους διαγωνισμούς των έργων».*

Η εφημερίδα επιχειρεί τεχνηέντως να αποκρύψει τα οσονούπω 1,9 δισ. ευρώ ανεκτέλεστου – ανάλογο αυτών που διαθέτουν αυτή τη στιγμή οι μεγάλες κατασκευαστικές στην Ελλάδα - , αποφεύγοντας να προσθέσει στα «μόλις» 1,3 δισ. ευρώ ανεκτέλεστο που είχε η ΑΚΤΩΡ στις 30.06.2020, τις συμβάσεις ύψους 587 εκατ. ευρώ που βρίσκονται στο στάδιο της υπογραφής. Παράλληλα, αναφέρεται σε δήθεν επιπτώσεις στη συμμετοχή της εταιρείας στους διαγωνισμούς έργων, λόγω «δυσκολίας ακόμη και στην έκδοση εγγυητικών επιστολών», χωρίς ωστόσο να υπάρχει διαγωνισμός στον οποίο η εταιρεία να μη συμμετείχε λόγω προβλήματος με την έκδοση εγγυητικών.

6. *Μεγάλο πρόβλημα όμως παραμένουν για τον Άκτωρα και οι τεράστιες δυσκολίες στην υλοποίηση υφιστάμενων έργων, ο κίνδυνος να χαθούν σημαντικές και επαναλαμβανόμενες συμβάσεις, όπως η λειτουργία και η διαχείριση της Ψυττάλειας και η Αττική οδός, με το υπουργείο Υποδομών και Μεταφορών να διερευνά ακόμη και την πιθανότητα της γρηγορότερης επιστροφής της στο Δημόσιο.*

Είναι ανεξήγητο πώς προκύπτει το συμπέρασμα ότι η ΑΚΤΩΡ κινδυνεύει να χάσει συμβάσεις όπως η λειτουργία και διαχείριση της Ψυττάλειας, τη στιγμή που το σχήμα στο οποίο μετέχει η ΑΚΤΩΡ είναι το μόνο που είχε αρχικά προκριθεί από την ΕΥΔΑΠ στην επόμενη φάση του διαγωνισμού μετά την αξιολόγηση των τεχνικών προσφορών και την εύρεση σημαντικότερων ελλείψεων στις τεχνικές προσφορές των άλλων δύο σχημάτων. Ακόμη πιο ανεξήγητη είναι η επιμονή της συγκεκριμένης εφημερίδας στην ανάγκη να προκριθούν (καταχρηστικά) στην επόμενη φάση του διαγωνισμού τα άλλα δύο σχήματα με πρόσχημα «την τόνωση του ανταγωνισμού» όπως συχνά αρέσκειται να αναφέρει σε σχετικά δημοσιεύματα, παραβλέποντας ότι και η πρόκριση κατά το στάδιο των τεχνικών προσφορών, είναι ανταγωνιστική διαδικασία που στόχο έχει την ανάδειξη όχι απλά του φθηνότερου αλλά του βέλτιστου, αυτού δηλαδή που συνδυάζει τεχνική επάρκεια και συμφέρουσα τιμή. Γενικότερα είναι εντυπωσιακό πως η εν λόγω εφημερίδα επιμένει να προεξοφλεί αποτελέσματα διαγωνισμών και αποφάσεις ανωτάτων δικαστηρίων – συμπτωματικά πάντα εις βάρος της ΑΚΤΩΡ - τη στιγμή μάλιστα που οι εκτιμήσεις της τον τελευταίο τουλάχιστον ένα χρόνο, έχουν διαψευστεί από τα γεγονότα. Αντίστοιχα προκαλεί απορία το γιατί συσχετίζει την ΑΚΤΩΡ με το διαγωνισμό για την παραχώρηση της Μαρίνας Αλίμου αλλά και με το θέμα της σύμβασης παραχώρησης της Αττικής Οδού, όταν αμφότερα τα ζητήματα αυτά δεν αφορούν στην ΑΚΤΩΡ, αλλά στην ΑΚΤΩΡ Παραχωρήσεις, εντελώς άλλη νομική οντότητα και θυγατρική του Ομίλου ΕΛΛΑΚΤΩΡ.

7. *«Επίσης, έμεινε πίσω στην ανάληψη νέων συμβάσεων, αλλά και στον τομέα των παραχωρήσεων, γεγονός που από τη θέση του πρωταθλητή την κατατάσσει δεύτερη και με διαφορά στο βάθος των τεχνικών ομίλων της χώρας» (...) Επί έναν χρόνο καθυστέρησε η υπογραφή της σύμβασης με το ΤΑΙΠΕΔ για τη μαρίνα Αλίμου της οποίας*

*ο Ακτωρ υπήρξε προτιμητέος επενδυτής από τον Απρίλιο του 2019. Η σύμβαση παραχώρησης υπογράφηκε μόλις τον περασμένο Μάιο καθώς υπήρξαν δυσκολίες στην οριστικοποίηση του χρηματοδοτικού σχήματος της επένδυσης».*

Η ΑΚΤΩΡ Παραχωρήσεις – σε αντίθεση με τις εκτιμήσεις της εφημερίδας - είναι η μεγαλύτερη εταιρεία στην Ελλάδα στον τομέα αυτό, διαθέτοντας συμμετοχή στους 5 από τους 7 αυτοκινητοδρόμους της χώρας και είναι η εταιρεία που κέρδισε τον πλέον πρόσφατο διαγωνισμό παραχώρησης, αυτόν που αφορούσε στη Μαρίνα Αλίμου, αντιπροσωπεύοντας μία επένδυση της τάξης των 100 εκατ. ευρώ. Πολύ περισσότερο το γεγονός ότι η σύμβαση παραχώρησης χρειάστηκε ένα ολόκληρο χρόνο για να υπογραφεί, ουδεμία σχέση έχει με την εξασφάλιση χρηματοδότησης, αλλά οφείλεται σε μία σειρά από διαδικασίες και εκκρεμότητες που έπρεπε να επιλυθούν, όπως συμβαίνει συνήθως στις παραχωρήσεις και ειδικά για υφιστάμενες υποδομές κι όχι νέες.

8. *«...να δικαιολογήσει τη δυσμενή οικονομική θέση της εταιρείας: την εμφάνιση ζημιών μετά από φόρους και δικαιώματα μειοψηφίας ύψους 37,5 εκατομμυρίων ευρώ το πρώτο εξάμηνο για τον όμιλο αλλά και την κάθεται πτώση των εσόδων κατά 51% στις κατασκευές, με τις λειτουργικές ζημιές στα 17,3 εκατομμύρια ευρώ από κέρδη 3,2 εκατομμύρια ευρώ το περσινό διάστημα».*

Κατά την παράθεση των παραπάνω οικονομικών στοιχείων τα οποία συγκρίνει με το Α' Εξάμηνο του 2019, η εφημερίδα αμελεί να αναφέρει ότι το Α' Εξάμηνο του 2020, δεν ήταν μια οποιαδήποτε οικονομική χρήση, αφού εμπεριείχε το δεύτερο τρίμηνο του έτους, κατά το οποίο τους 2 από τους 3 μήνες του υπήρχε στην Ελλάδα γενικευμένο lockdown, με κλειστά καταστήματα, χώρους εργασίας, σχολεία, αεροδρόμια, λιμάνια κλπ. μειώνοντας σημαντικά την κίνηση στους αυτοκινητοδρόμους. Συγκεκριμένα, οι ζημιές που ανακοίνωσε η ΕΛΛΑΚΤΩΡ σε ενοποιημένο επίπεδο οφείλονται κατά κύριο λόγο στη μείωση κατά 87% των κερδών προ φόρων στις Παραχωρήσεις. Αντίστοιχα, απουσιάζει από την οικονομική ανάλυση του δημοσιεύματος το γεγονός ότι παρά την πανδημία, το lockdown και την επίδραση των μέτρων αντιμετώπισης του κορωνοϊού, ο Όμιλος ΕΛΛΑΚΤΩΡ παρουσίασε το 1<sup>ο</sup> 6μηνο 2020 αύξηση του EBITDA σε 3 από τους 5 βασικούς κλάδους, δηλαδή στις ΑΠΕ, στο Περιβάλλον και στην Ανάπτυξη Ακινήτων, σε σχέση με το αντίστοιχο εξάμηνο του 2019, και το περιθώριο προσαρμοσμένου EBITDA βελτιώθηκε στο 18,8% έναντι 15,2%.

9. *«Σήμερα η μετοχή της Ελλάκτωρ έχει υποχωρήσει στο 1,10 ευρώ, με την κεφαλαιοποίησή της να ανέρχεται σε 236 εκατ. ευρώ. Τον Ιούλιο του 2018, οπότε η οικογένεια Καλλιτσάντση έκανε το αποφασιστικό βήμα της μεγάλης αλλαγής, η μετοχή βρισκόταν πάνω από τα 2,10 ευρώ. Δηλαδή μέσα σε δύο χρόνια οι μέτοχοι είδαν την εταιρεία να χάνει το 52% της αξίας της».*

Η εφημερίδα συγκρίνει την παρούσα τιμή της μετοχής με την τιμή των 2,10 ευρώ που είχε φτάσει μετά τις πολλαπλές αγορές που πραγματοποίησαν οι αδερφοί Καλλιτσάντση τον Ιούνιο και τον Ιούλιο του 2018, επενδύοντας στην εταιρεία πάνω από 50 εκατ. ευρώ και αυξάνοντας το ποσοστό συμμετοχής τους σε 25,5% από σχεδόν 12% που κατείχαν. Αντίστοιχα, πολύ βολικά δεν αναφέρεται πούθενά πως π.χ. τον Μάιο του 2018 η τιμή της μετοχής ήταν 1,56 ευρώ, τον Ιανουάριο του 2017 ήταν 1,10 ευρώ, ενώ τον Αύγουστο του 2019 η τιμή βρισκόταν στα 2,17 ευρώ. Σε κάθε περίπτωση η Διοίκηση έχει δηλώσει επανειλημμένως πως θεωρεί ότι η τιμή της μετοχής της ΕΛΛΑΚΤΩΡ – και πάνω από τα 2 ευρώ – δεν αντικατοπτρίζει την πραγματική αξία του Ομίλου και εργάζεται προκειμένου να διορθώσει αυτή την ανισορροπία. Αξίζει να σημειωθεί, ότι από την αρχή του έτους μέχρι σήμερα, η πορεία της μετοχής είναι ανάλογη της πορείας του Γενικού Δείκτη του Χ.Α.

10. *«Παρά τις αντιθέσεις τις συγκρούσεις και τις διαφωνίες, οι αδελφοί Σάκης και Δημήτρης Καλλιτσάντσης έδειξαν το τελευταίο διάστημα αποφασισμένοι να υπερπηδήσουν τις*

ενδοοικογενειακές έριδες μπροστά στο κοινό συμφέρον και να προχωρήσει το σχέδιο αναδιάρθρωσης που θα βγάλει από το τούνελ των ζημιολόγων χρήσεων την εταιρεία. Έτσι, ο κ. Δημήτρης Καλλιτσάντσης προήχθη σε εκτελεστικό αντιπρόεδρο του ομίλου από τον περασμένο Ιούλιο. Ωστόσο οι κακές γλώσσες υποστηρίζουν ότι αυτή η εύθραυστη αδελφική εκχειρία σχεδόν επιβλήθηκε από τα ισχυρά επενδυτικά funds που έχουν χρηματοδοτήσει και υποστηρίζει την αλλαγή σελίδας και μόνο ικανοποιημένα δεν εμφανίζονται από την τροπή των γεγονότων. Η κατάρρευση της μετοχής τον περασμένο Μάρτιο στο Χρηματιστήριο, εν μέσω φημών για παραιτήσεις κορυφαίων παραγόντων του διοικητικού συμβουλίου, όπως ο πρόεδρος Γιώργος Προβόπουλος και ο διευθύνων σύμβουλος Αλέξανδρος Εξάρχου, καθώς και οι μαζικές ρευστοποιήσεις μετοχών από ισχυρά επενδυτικά funds κατέδειξαν ότι υπάρχει μια υποδόσκουσα αμφισβήτηση προς τη διοίκηση και η πορεία του ομίλου δύσκολα μπορεί να τους διαψεύσει».

Προκαλεί αναπόφευκτα ερωτήματα το γιατί το δημοσίευμα επιμένει να αναφέρει φήμες οι οποίες διαψεύστηκαν επίσημα από τους άμεσα εμπλεκόμενους και πανηγυρικά από τα μετέπειτα γεγονότα. Συγκεκριμένα, υπενθυμίζεται πως με ανακοίνωσή της η ΕΛΛΑΚΤΩΡ στις 9 Μαρτίου 2020 ανέφερε:

1. Ως προς τις φήμες για επικείμενες παραιτήσεις του Προέδρου του Διοικητικού Συμβουλίου του Ομίλου ΕΛΛΑΚΤΩΡ, κυρίου Γιώργου Προβόπουλου, και του Διευθύνοντος Συμβούλου της θυγατρικής εταιρείας ΑΚΤΩΡ, κυρίου Αλέξανδρου Εξάρχου, η Εταιρεία έλαβε:
  - Από τον Πρόεδρο του Διοικητικού Συμβουλίου του Ομίλου ΕΛΛΑΚΤΩΡ, κ. Γιώργο Προβόπουλο, την ακόλουθη δήλωση: «*Ουδέποτε εξέφρασα οποιαδήποτε πρόθεση ή απόφαση αποχώρησης από το Διοικητικό Συμβούλιο της ΕΛΛΑΚΤΩΡ. Τιμώ την εντολή που μου δόθηκε από τη Γενική Συνέλευση των Μετόχων της Εταιρείας και παραμένω στη θέση του Προέδρου του Δ.Σ., ενεργώντας με γνώμονα την προάσπιση των συμφερόντων του συνόλου των μετόχων της ΕΛΛΑΚΤΩΡ*».
  - Από τον Διευθύνοντα Σύμβουλο της ΑΚΤΩΡ, κ. Αλέξανδρο Εξάρχου, την ακόλουθη δήλωση: «*Η απόφασή μου να αποδεχτώ τη θέση του Διευθύνοντος Συμβούλου της ΑΚΤΩΡ, λήφθηκε όντας απόλυτα συνειδητοποιημένος για τις απαιτήσεις του έργου που αναλάμβανα. Η μόνη παράμετρος που αγνοούσα τότε ήταν η αφοσίωση των ανθρώπων της ΑΚΤΩΡ στην εταιρεία που 18 μήνες τώρα παραμένει ακλόνητη. Αυτή την εμπιστοσύνη Διοίκησης και εργαζομένων θα συνεχίσω να υπηρετώ κι εγώ*».
2. Ως προς τις φήμες για διάρρηξη του σχήματος PEMANOARO LIMITED, που ελέγχεται από κοινού από τον κ. Αναστάσιο Π. Καλλιτσάντση και τον κ. Δημήτριο Π. Καλλιτσάντση, και που κατέχει το 25,58% του μετοχικού κεφαλαίου της ΕΛΛΑΚΤΩΡ, καθώς και τους αναληθείς ισχυρισμούς περί απώλειας της εμπιστοσύνης προς την PEMANOARO LIMITED εκ μέρους της χρηματοδότης της και δήθεν αξιώσεων για λήψη πρόσθετων εγγυήσεων, η Εταιρεία έλαβε την ακόλουθη κοινή δήλωση των κ.κ. Αναστασίου και Δημητρίου Καλλιτσάντση:
  - «*Από την πρώτη στιγμή που παρουσιάσαμε την πρότασή μας στους μετόχους της ΕΛΛΑΚΤΩΡ και ζητήσαμε τη ψήφο εμπιστοσύνης της Γενικής Συνέλευσης προς ένα νέο Διοικητικό Συμβούλιο, κάναμε λόγο για ένα μεγάλο σε μέγεθος και πολύπλοκο σε υλοποίηση έργο που θα απαιτήσει και ανάλογο χρόνο. Την αντίληψη αυτή συμμερίζεται και η χρηματοδότης της PEMANOARO LIMITED που στήριξε εξ αρχής το εγχείρημα λαμβάνοντας υπόψη όλα τα δεδομένα που παρουσιάσαμε, και η οποία επιβεβαίωσε και σήμερα την αμέριστη υποστήριξή της στις προσπάθειές μας, διαψεύδοντας ταυτόχρονα κατηγορηματικά κι όλες τις φήμες που διακινούνται περί δήθεν απόσυρσης της εμπιστοσύνης της προς τα πρόσωπα μας. Συνεπώς, παραμένουμε αποφασισμένοι και απόλυτα προσηλωμένοι στο έργο και στις δεσμεύσεις που αναλάβαμε*».

Επιπλέον, όπως έχει διαπιστωθεί από τα στοιχεία των συναλλαγών εκείνων των ημερών, οι μαζικές πωλήσεις που οδήγησαν στην πτώση της μετοχής προέρχονταν στη συντριπτική τους πλειονότητα από μικρομετόχους και όχι από funds. Ως εκ τούτου επιβεβαιώθηκε η εκτίμηση της Διοίκησης στην ανακοίνωση της την 9<sup>η</sup> Μαρτίου 2020 ότι «η κυκλοφορία ανυπόστατων φημών είναι μεθοδευμένη και έχει ως στόχο την υπονόμευση της τιμής της μετοχής, ζημιώνοντας πρωτίστως το επενδυτικό κοινό».

Η ΕΛΛΑΚΤΩΡ ελπίζει πως δεν ισχύει το ίδιο και με το εν λόγω δημοσίευμα της 6<sup>ης</sup> Σεπτεμβρίου 2020 και ότι σε κάθε περίπτωση η εκτενής αυτή ανακοίνωση εμπεριέχει όλα τα στοιχεία για την προστασία του επενδυτικού κοινού από την όποια εκούσια ή ακούσια παραπληροφόρηση.

Κηφισιά, 7 Σεπτεμβρίου 2020